

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 90.

30te Møde.

Onsdagen den 13de Marts.

(Fortf.)

Schytte (fortsat): Jeg lægger derfor ikke liden Vægt paa, at der staaer en saadan Straf for den Forfatter, der giver æfter for Temperamentet eller for, hvad jeg vilde kalde Letfærdigheden i hans Sind, og lader sit Vid og Talent spille ind paa en slibrig Bane, at der staaer en saadan Straffebestemmelse for ham, idet han befatter sig med at gaae ind paa et Sædeligheden og Blufærdigheden krænkende Gebeet. Jeg kan ikke tænke mig noget Tilfælde, hvor det i og for sig kunde enten til Videnskabens eller Culturens Fremme have noget Gavnligt og Nyttigt ved sig, at han indlod sig paa det Gebeet, nota bene paa Krænkelsen af det, og jeg mener derfor, at det kan være heelt gavnligt, at der er en temmelig høj Straf for ham, at han ikke forud kan vide, paa hvilken Grad af Straffeskalaen han kan komme til at bestinde sig, naar hans Krænkelse bliver revset. Naar jeg saaledes vil tillade mig i Almindelighed at henlede Thingets Opmærksomhed paa vort Ændringsforslag, saa troer jeg i Særdeleshed, at det turde være anbefalende for dem af Thingets Medlemmer, der vilde slutte sig til Forslaget under Nr. 5.

Sørensen: Maa det være mig tilladt, forinden de saa Bemærkninger, jeg har at gjøre med Hensyn til disse Ændringsforslag, at rette nogle Følelser, som jeg seer af Tidendens Nr. 69 ere indløbne i de Bemærkninger, jeg fremsatte ved denne Sags anden Behandling. Der forekommer saaledes i de Ottringer, jeg fremsatte med Hensyn til § 2, Tallet 50 istedet for 500; ved § 3, hvor der var Tale om, at en Forfatter kunde være død eller bortreist i et nødvendigt Grinde, burde naturligtviis underforstaaes Ordet „Bogtrykker“. Med Hensyn til Ændringsforslaget

under Nr. 2, som foreligger, er det jo en Selsøvelse, at jeg vil stemme for det i Overensstemmelse med de Bemærkninger, jeg tidligere har fremsat. I lige Maade vil jeg anbefale Ændringsforslagene under Nr. 5 og 6, idet jeg skal bemærke om det, som den sidste ærede Taler yttrede angaaende Ordet utugtigt, at det forekommer mig ingenlunde at komme i nogen Modsigelse med de øvrige Prædicater, nemlig Sædelighed og Blufærdighed. Jeg troer tværtimod, der er en indre Overensstemmelse mellem Tillægget til Subjectet og Prædicatsordet. Grunden, hvorfor jeg foretrækker den Redaction, som er fremsat under Nr. 6, fremfor Udvalgets, er allerede udtalt af et andet Medlem, at nemlig her ere korte og bestemte Udtryk, som ikke saa let kunne mistydes som de mange svævende Ord og Udtryk, der forekomme i Udkastet. Derfor finder jeg denne kortere og bestemtere Redaction, langt at foretrække for den lange og ubestemte.

Kierregaard: Den ærede 5te Landsthingsmand for den Valgkreds (Borgen), i Forbindelse med hvem jeg, tilligemed 3 andre ærede Medlemmer af Thinget, har tilladt mig at stille det Ændringsforslag, som er anført under Nr. 5, har allerede væsentlig gjort gjældende, og det navnlig ogsaa idag i al Korthed, hvad der for Forslaget er at sige, ligesom dette ogsaa tildeels er blevet berørt af den ærede Taler, der nu satte sig. Men dette Ændringsforslag er efter min personlige Overbeviisning af saa særdeles Vigtighed, og jeg er derhos for min Person saa fast og urokkelig i min Overbeviisning om dets Vigtighed, at jeg dog i Haab om Thingets Overbærelse, selv om jeg skulde komme til at gjøre mig skyldig i en eller anden Gjentagelse, vil være saa frie endnu at sige nogle Ord i Sagen. Det vil erindres, at dette Forslag staaer ligeoverfor Udkastets § 13, der i det Væsentlige er bleven fastholdt, saaledes som den var i det op